

[Ministeren for skatter og afgifter]

Forslaget betyder jo, at hovedaktionær stilles væsentlig ringere end skatteydere, der driver deres erhverv ved personlig virksomhed. Disse har naturligvis fradragsret for tab ved afhændelsen af virksomheden i al deres indkomst.

Jeg kan i den forbindelse ikke lade være med at udtrykke stor skuffelse over, at socialdemokratiet vil foreslå denne ændring af de aktiebeskatningsregler, der blev foreslået af en socialdemokratisk regering og vedtaget med et så bredt flertal i 1981. Der var dengang i særlig grad tilfredshed med gennemførelsen af skattefrihed for almindelige aktier efter 3 års ejertid. Vi ønskede i 1981 at udarbejde nogle regler, der var nemme at forstå, og som gjorde det tillokkende at investere i erhvervslivet.

De forløbne år har vist, at reglerne til fulde har tjent deres formål, idet et meget stort antal mennesker er blevet medejere af det danske erhvervsliv gennem køb af aktier. Erhvervslivet har samtidig haft mulighed for at finansiere nye aktiviteter gennem udvidelse af aktiekapitalen eller ved at foretage børsintroduktion. På baggrund af det brede flertal, der stod bag aktieavancebeskatningsloven, har aktionærene haft en berettiget forventning om, at der ikke ville ske væsentlige ændringer efter så kort en årrække. Det er derfor helt uacceptabelt, at man nu fra socialdemokratiets side skaber uro om et så velfungerende regelsæt som det, vi har.

Som begrundelse for lovforslaget er endvidere anført, at den voldsomme kursstigning på aktier siden 1982 har medført store skattefrie eller lavtbeskattede gevinster. Det er rigtigt, at en gennemførelse af det lovforslag, som vi behandler i dag, nok vil medføre ganske kraftige kursfald. Når kurserne så var kommet helt i bund, som de var i 1981, ville socialdemokratiet måske igen få øjnene op for, at der måtte skabes rimelige forhold for aktionærene. En sådan siksaklovgivning kan regeringen selvfølgelig ikke være med til.

Regeringen må på det kraftigste afvise det foreliggende lovforslag.

Stavad (S):

Jeg tror ikke, jeg mindes at have hørt skatteministeren bruge så kraftige udtryk, som skatteministeren har brugt her i dag. Der er altså noget, der tyder på, at vi har ramt et

ømt punkt hos den konservative skatteminister. Her er det ikke bistandsmodtageren, her er det ikke den arbejdsløse, der skal bidrage, her er det minsandten aktionæren, der skal være med til at yde et bidrag til det danske samfund. Derfor mener skatteministeren, at det er det mest uretfærdige, skatteministeren tilsyneladende endnu har oplevet.

Når man lyttede til skatteministerens tale, kunne man også få det indtryk, at tiden havde stået stille siden 1981. Det har tiden ikke. Bl.a. har skatteministeren imod socialdemokratiets stemmer gennemført nogle ændringer af hovedaktionærbeskatningen. Bl.a. har den regering, som skatteministeren er et fremtrædende medlem af, gennemført en liberalisering i forhold til udlandet, så det i dag er langt, langt mere attraktivt for masser af investorer at investere i udenlandsk erhvervsliv i stedet for i dansk erhvervsliv, bl.a. som følge af de skatteregler, vi har. Jeg mener, jeg forleden dag i Radioavisen hørte, at der i første kvartal af 1986 er investeret større beløb i udenlandske aktier, end der blev investeret i udenlandske aktier i hele 1985. Aktiemarkedet er altså flyttet fra investering i aktive danske arbejdspladser over til, at man investerer aktivt i vore konkurrenters arbejdspladser med dansk kapital. Det mener vi er en forkert udvikling, på samme måde som vi mener, det er en forkert udvikling, at man kan score meget store gevinster til en meget lav beskatning.

Jeg er enig med skatteministeren i, at det er vigtigt at understrege, at der er betalt en skat, men jeg mener omvendt, at det er forkert at bilde folk ind, at den skat er 50 pct. Hvis skatteministeren bevæger sig ned i substansen af regnskaberne – det har vi set en række analyser af – ligger den effektive beskatning vel omkring en snes procent, fordi vi har så gunstige regler om nedskrivning og afskrivning, om indeksering af afskrivning osv., og derfor er den rent faktiske beskatning væsentlig lavere. Det kan der være gode begrundelser for, for jeg mener, det er rigtigt, at i den udstrækning vores erhvervsliv bruger gode skatteregler til at producere, til at eksportere, til at skabe beskæftigelse, så er det et godt og et sundt formål, men derfor skal man ikke bilde sig selv og hinanden ind, at den beskatning er på det omtalte niveau.

Når ministeren sammenligner, glemmer ministeren også, at de 50 pct. jo rent faktisk